

Anbefalinger om bekæmpelse af diskrimination og hadforbrydelser

Ligebehandling er en grundlæggende rettighed, og staten skal derfor sikre ligebehandling bl.a. ved at bekæmpe diskrimination og hadforbrydelser. Rådet for Etniske Minoriteter mener, at der er behov for en målrettet indsats, der sikrer effektiv beskyttelse mod diskrimination og hadforbrydelser i Danmark.

Ifølge Det Nationale Integrationsbarometeret oplever 45% af indvandrere og efterkommere i 2020 diskrimination på grund af deres etniske baggrund. Tallet har ligget stabilt siden den første måling i 2012, men det er stadig for højt. Diskrimination opleves i mange forskellige henseender og blandt forskellige samfundslag. En rapport af Institut for Menneskerettigheder 2020 viser, at patienter med anden etnisk minoritetsbaggrund er i større risiko for at blive underlagt mere tvang i psykiatrien, end etniske danske patienter er. I nattelivet nægtes flere unge med minoritetsbaggrund adgang til diverse fællesskaber, og dette er medvirkende til at skabe en ubalance i samfundet. Det daværende Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet igangsætte i 2015 en *Kortlægning af hadforbrydelser i Danmark*. Kortlægningen viste, at oplevelsen af at blive udsat for en hadforbrydelse er relativt udbredt i befolkningen. Rådet for Etniske Minoriteter anbefaler at sætte ind på disse tre områder:

Anerkende at diskrimination og hadforbrydelser finder sted

Det er essentielt for bekæmpelse af diskrimination og hadforbrydelser at vi anerkender racisme og hadforbrydelser i samfundet, og en nødvendighed for de borgere som oplever diskrimination, og ikke er bekendt med deres rettigheder.

På beskæftigelsesområdet taler statistikkerne taler for sig selv, hvor eksempelvis borgere med mellemøstlige navne oplever, at de skal søge 52% flere jobs for at blive indkaldt til samtale samt 27% flere boligansøgninger. Hele 60% af etniske minoritetskvinder med tørklæde oplever at skulle sende flere ansøgninger end etniske danske kvinder. Det er altså ikke konkrete sager vi mangler, men derimod anerkendelse og handling. Konsekvensen af den manglende anerkendelse, medfører ofre i mindre grad anmelder diskriminerende oplevelser.

I offentligheden har man kunne følge flere sager om jobcentrenes praksisser og sagsbehandling, som stik imod intentionen bidrager til at forskelsbehandle etniske minoriteter. I marts 2021 kunne Politiken således berette om en ledig akademiker, som klagede over kategoriseringen som 'efterkommer af ikke-vestlige indvandrere' i det system, der afklarer lediges risiko for at ende i langtidsledighed.¹ Det er ikke første gang, at jobcentrenes praksis kritiseres af ledende borgerrettighedsgrupper. I sommeren 2020 kunne Institut for Menneskerettigheder indbringe en klage for Ligebehandlingsnævnet adresseret til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR). Påstanden var, at styrelsens digitale profilafklaringsværktøj var i strid med lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.²

Udarbejde en national handlingsplan

Danmark bør statuere et retspolitisk eksempel og udarbejde en national handlingsplan til bekæmpelse af diskrimination. I Norge³ og Tyskland⁴ har man haft succes med at samle politisk opbakning om denne dagsorden. En national handlingsplan vil kunne afstedkomme følgende:

- 1) Agere værdi- og retspolitisk nordstjerne for regeringens initiativer for italesættelsen og bekæmpelsen af strukturel diskrimination i samfundet.
- 2) Agere katalysator for erhvervslivet, fagbevægelsen, uddannelsesinstitutioner og foreningslivet til at søsætte initiativer for bekæmpelse af diskrimination og forskelsbehandling i alle afskygninger med fokus på etnicitet, køn, seksualitet, alder og funktionsnedsættelse/handicap.
- 3) Agere galionsfigur for Danmarks forsøg på at sætte normative standarder inden for bekæmpelse af diskrimination og løfte dette ind i relevante internationale samarbejdsfora såsom EU-parlamentet samt Det Europæiske Råd.

Ændring i lovgivningen, så etnicitet ikke længere indgår som kriterie i kategoriseringen af boligområder

Rådet anbefaler at man i arbejdet mod diskrimination og hadforbrydelser gør op med allerede eksisterende diskriminerende strukturer og lovgivninger. Regeringen bør sikre, at nuværende lovgivning hverken skelner mellem etnicitet, religion, seksualitet m.m. Ghetto-kategoriseringen af boligområder diskriminerer borgere med ikke-vestlig baggrund, idet etnicitet udgør en faktor. Et af kriterierne for, om et boligområde

¹ <https://politiken.dk/viden/Tech/art8140892/Tellis-oplevelse-p%C3%A5-jobcenteret-f%C3%B8rer-nu-til-en-optr%C3%A5pning-i-kampen-mod-diskriminerende-algoritmer>

² https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/media/dokumenter/klage_til_ligebehandlingsnaevnet_.pdf

³ <https://www.regjeringen.no/en/dokumenter/the-norwegian-governments-action-plan-against-racism-and-discrimination-on-the-grounds-of-ethnicity-and-religion-2020-2023-extracted-version/id2681929/>

⁴ https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/downloads/EN/publikationen/2018/nap-en.pdf?__blob=publicationFile&v=4

kategoriseres som udsat, er baseret på etnicitet – andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande må ikke overstige 50 pct. Det er ikke rimeligt, at borgere vurderes som værende negative for et boligområde, udelukkende på baggrund af deres etnicitet. Forskelsbehandlingen ligger i, at borgere med anden vestlig baggrund ikke udgør samme faktor. Det anbefales kraftigt at regeringen ændre denne lovgivning, så etnicitet ikke lovmæssigt er med til at opdele borgere i samfundet.